

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Pred odločitvijo o nagodbi.

Na Dunaju, 21. avgusta.

V časopisih mrgoli zopet vsakovrstnih ugi-banj in kombinacij. Vsa pozornost se obrača v Budimpešto, kjer se v sredo, dne 24. t. m. začne nova pogajanja mej dunajsko in mej ogersko vladno glede načina obnove nagodbe in menda tudi glede nagodbene vsebine.

Vsestransko se priznava, da je to zadnji poskus, doseči mej dunajsko in ogersko vladno porazumljenje glede nagodbe, tisto porazumljenje, do katerega pri dogovarjanjih v Ischlu ni prišlo. Diference mej dunajsko in mej ogersko vladno so velike in, sode po srditi polemiki Banffyjevega oficijozusa v „Pester Lloyd“ proti Thunovemu oficijozusu v „Fremdenblattu“, bi rekli, da so danes še prav tolike, kakor so bile pred sestankom v Ischlu. V čem prav za prav te difference obstoje, kaj je pravi vzrok Banffyjevemu nasprotovanju provizorični obnove nagodbe s § 14., to se še vedno skrbno prikriva, tako da prebivalstvo še danes prav ne ve, zakaj se gre v tem boju mej dunajskim in budimpeštanskim kabinetom.

Splošno se sodi, da utegne izid pogajanj mej dunajsko in mej ogersko vladno odločilno uplivati na cislitvansko, krizo na občni položaj v naši državni polovici in čujejo se celo glasovi, naznanjoči, da se položaj premeni v smislu nemških obstrukcionistov. Nemški listi se prav resno bavijo z eventualnostjo, da poskusi vlada funkcioniranje parlamenta doseči na ta način, da ugodni nemški zahtevi, ki je dala pretvezo obstrukciji, da namreč popolnoma prekliče jezikovne naredbe, a da te vesti niso popolnoma neosnovane, se da sklepati že iz pisave glasil nemške katoliške ljudske stranke, ki rote desnico, naj se tudi v tem slučaju ne da razgnati, naj Čehi tudi v tem slučaju ne prestopijo v opozicijo.

Izključeno vsekakor ni, da se konča sedanja kriza s popolno zmago nemških obstrukcionistov. Ministerski predsednik grof Thun je bil sicer izjavil v državnem zboru, da jezikovnih naredb ne prekliče, dokler se mej Čehi in mej Nemci ne doseže porazumljenje vsaj glede vodilnih načel jezikovnega zakona, a vzlic temu je mogoče, da izginejo jezi-

kovne naredbe. Če jih ne prekliče Thunovo ministerstvo, jih lahko prekliče drugo ministerstvo, saj se že govori, da postane Thunov naslednik — baron Chlumecky.

Doslej je vsaka vlada stala na stališču, da s preklicem jezikovnih naredb ničesar ne doseže, najmanj mirno funkcioniranje parlamenta, ker bi s preklicem jezikovnih naredb ne dosegla ničesar drugega, kakor da bi na mesto nemške obstrukcije stopila še srditejša češka obstrukcija. To je tudi ob sebi umevno. Slovani se ne bodo dali nikdar več radovoljno pritiskati ob zid in naučili so se od Nemcev, s kakimi sredstvi morejo tudi najmanjše skupine ustaviti vsako parlamentarno delo.

Nemci sodijo, da se v slučaju preklica jezikovnih naredb ni bati Slovanov, češ, da Poljaki na noben način ne pristopijo v opozicijo in najbrž tudi ne druge stranke sedanje večine, tako da bi bili Čehi v parlamentu izolirani, vladala pa bi nova nemško-poljska večina.

Ker je pri nas v Avstriji sploh vse mogoče, je tudi to mogoče, da se vlada uda pritisku Nemcev, in da prekliče jezikovne naredbe. Računati moramo s to eventualnostjo, dasi še nikakor ni gotovo, da se zgodi.

Za slučaj pa, da se Thunovo ali katerokoli drugo ministerstvo odloči preklicati jezikovne naredbe, moramo izjaviti, da bi tudi mi želeli, naj se obrani sedanja parlamentarna večina, da pa ostanemo na vsak način in v vsakem slučaju solidarni s slovenskimi strankami in v prvi vrsti s Čehi, ker smo trdno prepričani, da je ta solidarnost jedino jamstvo, da si slovenski narodi v naši državi kdaj priboré svoje pravice.

Lahko se zgodi, da nas vlada v kratkem potisne v opozicijo. Na ta slučaj moramo biti pripravljeni že sedaj, da nas dogodbe ne prehité. Ta teden bodo končana posvetovanja v Budimpešti, a na dan 5. septembra se bajé skliče državni zbor. V tem času se pokaže uspeh pogajanj v Budimpešti, do tedaj izvemo, pri čem da smo z vlado.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Antidinastične demonstracije v Brnu. Nemški nacionalci v glavnem mestu Moravske so pri-

redili na predvečer cesarjevega godu velike proticesarske demonstracije, katere so vsi češki in celo nemški liberalni listi ostro zavrnil. Pred hišo deželnega glavarja so hoteli nacionalci prekriti godbo, ko je igrala cesarsko himno ter so tulili na vso moč veleizdajsko „Die Wacht am Rhein“ ter upili „Heil“ in „Puh!“ Zanimivo pa je, da molče o vsem škandalu oficijozni časopisi!

Velikonemško vtikanje. Romanje nemško-avstrijskih agitatorjev v Velikonemčijo se nadaljuje. Dne 9. in 11. septembra t. l. priredi „Alldeut. Verband“ v Monakovem velik shod, na katerem bodeta govorila tudi Wolf in dr. Funke. Na programu je: „Die slavische Gefahr für das Deutschtum in Oesterreich“. Nemški radikalni listi poročajo v tej zadevi, da si pridobiva „Alldeut. Verband“ v nemških vladnih krogih vedno več upliva!

Reka. 20. t. m. so praznovali na Reki z velikim pompom god sv. Štefana, kralja madjarskega. V primeri z lanskim letom se je število zastav mesta „Reka“ znatno skróilo, zato pa vihrajo tembolj veselo madjarske. Signum! Celó na magistratu, edinem ostanku nekdanje svobodne Reke, katere se je pred dvema desetletji tako junaški borila proti inkorporaciji z Hrvatsko, trkajoč na svojo avtonomnost, — celo na tej hiši vibra nad reško zastavo — ogerska. Na stolpu požarne brambe je lani osorej vibrala reška — danes madjarska zastava. Na železnici in njenih skladiščih, elevatorjih so pa kot samo ob sebi umevno samo madjarske. Ne glede na ta političen moment, na spomin na invazijo in inkorporacijo, nudi pa Reka danes krasno sliko: vsa javna in zasebna poslopja v zastavah, vse ladje v pristanu v gali, iznad katerih trepeče na stotine zastav v zraku pri najmanjem, najslabšem vetriču. Neznosna vročina, ki je zavladala v zadnjih dneh pri trajno lepem vremenu na Reki, bo kaj malo ovirala ljudstvo v njegovih zabavah na današnjih javnih veselicah, in tako bo lepo minul današnji spomin na prvega madjarskega kralja v dobi jubileja.

Potovanje nemškega cesarja v Palestino. Turški oficijozni list „Servet“ piše: V evropskih časopisih je nastal čuden prepir o tem, kakšen političen pomen naj bi imelo cesarja Viljema v krščanske kraje Palestine namenjeno potovanje. Mi lahko

LISTEK.

Kolesarice.

(Spisal Fran G.—č.)

To be or not to be that is the question. Hamlet.

V 177. šte. „Slovenskega Naroda“ z dne 6. t. m. je priobčil g. „Antikolesarjevič“ podlistek, v katerem je obrazložil svoje nazore glede biciklistinj. Iz vsebine celega podlistka je razvideti, da je g. „Antikolesarjevič“ sploh nasprotnik kolesarjenju, osobito pa strasten nasprotnik tega, da tudi dame kolesarijo.

Kolikor morem posneti iz vsebine onega podlistka, mora biti dopisnik ali okornež, ki sploh na kolo ne more, ali zaljubljen črviček, ki si ne more omisliti kolesa in se mu zato sline cedijo, ko more gledati, kako njegov „zaklad“ okolo frči in se z drugimi zabava, sam pa mora ostati doma ali k večjemu par kilometrov hoditi za njo. Zadnje sklepam iz njegovega pogovora z njo o literaturi pod košatim kostanjem v mraku. Dobro, da ni še vmešal lunice, zefirčkov in enakih, le po zaljubljeni možganih tavaajočih izrazov!

Vsekakor pa je filister, velik konservativec in starokopitnež, kateremu dela napredek in svoboda sive laze!

Tudi jaz nisem goreč prijatelj vseh dam, ki kolesarijo, a ker se je pokazalo, da je kolesarjenje vsaj kolikor toliko zdravju koristno, kar je potrdilo več zdravnikov, se mora torej privoščiti tudi nežnemu spoln dobroto, katero uživa moški. — To pa seveda do gotove meje. Damam, ki spe do 10. ure dopoldne, delajo do 12. ure toaleta, do 3. ure popoldne obedujejo, do 5. ure spet leže ali klepečejo in nenavzoče obirajo in ki se ob 6. uri vsedejo na kolo ter do pozne noči okolo frčijo, takim naj velja podlistek od 6. t. m. Isto tako onim, ki bi denar za potrebo drugače porabile nego za nakup kolesa.

Baviti se hočem toraj le z biciklistinjami, katerim se ne more reči nič zla za hrbtom. Idealna kolesarica, kakoršno si predstavljam, bi bila ona, ki kolesari le v prostem času, torej potem, ko je vse svoje stvari opravila in ji to čas in sredstva dopuščajo. Pridnost bi pokazale in prikupljive bi bile one gospodične kolesarice, ki bi kolesarile takoj zjutraj od 6. do 7. ure, da napravijo kakih 20

kilometrov, ki bi potem čez dan opravljale hišna in ročna dela, zvečer pa spet sedle na kolo in se peljale, če je večja družba, v daljnje, če je manjša, pa v bližnje kraje, od koder naj bi se vrnile domov v primerni uri, nikakor pa ne pozno ponoči. S tem bi ne trpela gotovo nikaka „morala“, kakor g. „Antikolesarjevič“ trdi, marveč bi to le zdravju koristilo. Zdravi, krepki stariši — zdravi, krepki otroci!

Tudi s temi uazori se ne morem nikakor strinjati, da bi bila vsaka dama na kolesu „prava karikatura“. Gospodična, ki je lepo zrastena, ki ima „nežen“ životek in je — recimo po domače — „fletna“ ter se dostojno vede, je gracijozna in naj bi tudi na koprivah sedela. — Neokretna dama pa ali debela, majbna „bunka“ ali če je taka, da bi „lahko zvezde klatila“, je seveda tudi na kolesu smešna. Toda isto je tudi pri moških! —

G. „Antikolesarjevič“ meni, da bi kolo bolj pristojalo kmetičam in delavkam, ker jim je kolo zgolj praktičnega pomena. Mogoče, da je mislil tudi radi tega, ker imajo kmetice in delavke bolj utrjene živce in so gibanja bolj vajene, kar je pri meščankah nasprotno.

pripomnimo, da je sultan Abdul Hamid nemškega cesarja na najprijaznejši način povabil, naj si ogleda dotične kraje. Cesar Viljem pride torej v Palestino kakor gost našega vladarja, ki je povsem preverjen, da nima njegovega cesarskega prijatelja s svojim potovanjih nikakih političnih namenov. Cesar Viljem je s tem, da je poklical nemške čete s Krete domov, z dejanjem dokazal, da v nasprotju z drugimi vlastmi prav vestno spoštuje prava sultana. Jako nespametno je torej, ako se nekateri listi bojé, da se cesar Viljem poteza za protektorat Palestine, ali da hoče omejiti neke pravice drugih držav v tej deželi. Ako pa je postal ves prepirljiv iz nevoščljivosti, ker vlada mej našim in nemškim vladarjem iskreno prijateljstvo, naj se pomisli, da kaže Viljem I. navzlic temu, da je veren člen svojega veroizpovedanja, vedno veliko spoštovanje do sv. vere Kalifov.

Portorico in Filipini. Brzjavke s Portorica javljajo, da je vzbudila vest, da postane Portorico ameriška last, velikansko veselje po vsem otoku. Prebivalci sprejemajo Amerikance z odprtimi rokami. Te brzjavke pa vzbujajo v Madridu veliko nevoljo. „Wiener Abendpost“ zavrača trditve nekaterih listov, da se Filipini razdelé mej vse evropske vlasti, ter da bo dobila predvsem Nemčija velik kos. Končna ureditev Filipin je stvar Zedinjenih držav in Španije, vse druge države pa se brigajo za filipinsko vprašanje samo toliko, kolikor se jim treba brigati radi miru in redu na tem otoku.

Vsedijski shod.

(Konec.)

Zborovanju v soboto dopoldne, je sledil najprej občni zbor oživljene „Save“, kateri so izvzeli maloštevilne katoliške dijake, pristopili vsi slovenski visokošolci, potem pa je bil banket v Sokolski dvorani, pri katerem je bilo izrečeno mnogo navdosenih napitnic.

Gosp. Reissner je napil navzočnim starejšim in prijateljem akademiške mladine ter zbranemu dijaštvu.

Gosp. M. Pirnat je napil mestnemu zastopu ljubljanskemu in županu Hribarju.

Župan Hribar je, zahvaljujoč se za napitnico, izrazil svoje veselje, da se je organizacija slovenskega dijaštva posrečila. Posrečila se je, če so tudi nekateri dijaki odšli od zborovanja, ker niso prodrli s svojo zahtevo. Dotičniki so spoznali na shodu, da so silno osamljena stranka. Govornik je rekel, da bi se on ne bil protivil, ako bi se povdarjala krščanska ideja, ker tej nihče ne nasprotuje, krščanska ideja se v nas morda celo premalo povdarja, dočim se povdarja katoliška že preveč. Vsaj v dob, dokler ni prišel apostol miru in spravi, je bilo v naše dežele javnem življenju preveč katoličanstva in malo krščanstva. Taki shodi, kakor je vsedijski shod, niso v korist samo dijaštvu ampak sploh narodu. Župan je rekel, da je vedel tedaj, ko je povabil dijake, naj prirede shod v Ljubljani, da bo shod Ljubljani na korist, da povzdigne narodno zavest ljubljanskega prebivalstva. Potem je z oziranjem na izvajanje nekaterih govornikov pri dopoldanskem shodu, da so starejši rodoljubi največ pozornosti posvečevali jezikovnemu vprašanju, naglašal, da je jezik obilnejše vsakega naroda in da je delovanje starejših rodoljubov presojati z ozirom na preteklost. Prihodnji generaciji bo laglje delovati, a pozabiti ne bode nikdar smela, da so starejši rodoljubi delovali v težavnejših razmerah in naslednikom pripravili pot. Govornik je napil zavedni slovenski mladini.

Gosp. Ferlan je dejal, da dr. Tavčarju zavist njegovih nasprotnikov ne podkoplje spoštovanja na-

roda in akad. mladine. Tisti nasprotniki naj se oglase tedaj, kadar bodo toliko storili za slovenstvo, kakor dr. Tavčar. Govornik je napil dr. Tavčarju kot voditelju naroda.

Zahvaljuje se za napitnico je rekel dr. Tavčar, da ljubi slovensko akademično mladino iz vsega srca, da pa njenih besed ne polaga na tehtnico. Dejal je, da je bil navzočen pri zborovanju, in da se mu je milo storilo, kako so neki govorniki ob glavo devali slovensko liberalstvo, kako so trde sodbje izrekli o tem, kar se je doslej storilo in kako so mej staro šaro metali vse starejše rodoljube. Ko sem bil jaz mlad, zaklical je govornik, bil sem prav takšen, kakršni ste sedaj vi. Zdaj imate ideale in dobro je, da jih imate, a ko stopite v življenje, bo to vaše nazore premenilo, a vzlic temu vas ljubi narod, ne ker ste naša nada in naš ponos, kakor se glasi fraza, dasi še nimamo vzroka, biti na vas ponosni — ampak narod vas ljubi, ker upa, da iz vas, ki ste zdaj mlada rastlina, vzrase krepko drevo. Zasajeni ste v slovensko zemljo, ta zemlja je vaša opora, te se držite in kamor koli vas vrže usoda, imejte vedno pred očmi, da ste vzrasli iz slovenske zemlje. Kakor pa je drevesu potreba zemlje, tako mu je potreba luči. Izrastite iz zemlje in postanite zdrava in krepka drevesa, katerim nikdar luči ne manjka. Na to dvigam svo čašo.

Gosp. Škrjanec je napil okr. šolskemu nadzorniku prof. Levcu, povdarja njegove velike zasluge za slovensko slovstvo.

Gosp. Kušej je naglašal, da na Koroškem mej Slovenci ni razpora in je napil boljši bodočnosti Korotana in njega združenju z ostalo Slovenijo.

Zahvaljuje se za izrečeno napitnico, se je g. profesor Levec spominjal tistih dnij, ko sta on in dvorni svetnik Šuklje pred 62 semestri na Dunaji osnovala „Slovenijo“ v namen, varovati narodnost, gojiti književnost in se pripravljati za rodoljubno delo. Tem idejam je „Slovenija“ ostala zvesta, na kar jej je govornik čestital ter napil „Sloveniji“ in nje predsedniku Reissnerju.

V imenu kluba slovenskih tehnikov je gosp. Schweitzer pojasnil, kako nečuvne so razmere na tehniških visokih šolah za slovenske visokošolce in želeč, da bi se dijakom ljubljanske realke dala prilika, naučiti se češčine, da bi mogli iti na praško tehniko, je napil dež. odboru kranjskemu, kateri znatno podpira slovenske tehnike.

Gosp. dr. Krisper je napil „Triglavu“ in vseslovenski ideji.

Gosp. dr. Kušar je napil odkritosrčnemu in odločnemu narodnemu delu.

Župan Hribar je napil pripravljalnemu odboru za vsedijski shod in njega predsedniku Reissnerju.

Gosp. dr. Tavčar se je kot jedini zastopnik dež. odbora zahvalil na napitnico g. Schweitzerja, reši, da je dež. odboru na veliko radost, da so slovenski tehniki vredni podpore, katere uživajo ter napil slovenskim tehnikom.

Gospod Šuklje je z veseljem povdarjal, da vlada na Koroškem mej duhovščino in mej posvetnjaki najlepše soglasje, da tam ni razpora in je napil za Koroško prezasuženemu rodoljubu gosp. Legatu.

Gosp. Modic je naglašal, da slovenski visokošolci spoštujejo vsako prepričanje ter je napil navzočima zastopnikoma katoliško-narodne stranke gg. dr. Papežu in dr. Žitniku.

Gosp. dr. Papež je, zahvaljujoč se za napitnico, izjavil, da se bode on in njegovi politični somišljeniki v dež. zboru pri vsaki priliki se zavzeli za vsenčilščje v Ljubljani.

G. dr. Žitnik je naglašal, da je slovenske dijake pripeljala sedaj v Ljubljano ona ista ideja, kakor udeležnike vseslovenskega shoda, župane in učitelje, ideja ljubezni do slovenske domovine, ki nas vse navdaja. Razni govorniki, in mej njimi tudi

dr. Tavčar sam, so naglašali, da ne iščimo tega, kar nas razdva, ampak samo to, kar nas druži. Vstajajo se tudi osebnosti na dan. To nas nikdar ne združi. Opozicija je potrebna in koristna, a vendar se mora vsakemu pustiti njegova načela in spoštovati njegovo prepričanje. Prvo je sedaj obramba naroda proti laškemu in nemškemu sovražniku, poleg tega pa je socialno vprašanje, skrb za pravno in gmočno moč narodovo. Sistem, po katerem se vlada v naši državi, se mora zlomiti, tisti sistem, ki nam še ljudskih šol ne privoščí in ki omogočuje, da nemški kozli jedó naše cvetje. Najhujši naši nasprotniki so oni, kateri o nas poročajo na višja mesta in ki nas črnijo tudi na najvišjem mestu. Treba nam je odločnosti vsakemu nasproti. Če hočemo rešiti narod, se moramo oprijeti krščanskega ali — če hočete — pravičnega socializma. Vsak narod je podoben drevesu, korenine drevesa so d'lavski stanovi, cvetje pa inteligenca. Govornik je vzpodbujal visokošolce k ljubezni za slovenstvo in delovanju za gmočni blagor naroda ter je napil slovenski bodočnosti!

G. Legat je naglašal, da so na vsedijskem shodu prvič nastopili koroški visokošolci. Ako pade koroško slovenstvo, je tudi Kranjska v nevarnosti. Govornik je rekel, da se je v ljubljanskem Sokolu naučil neustrašenosti in živavosti, in roče mladino, naj nikdar ne zapusti koroških Slovencev, je napil slovenski mladini.

Vse napitnice so bile sprejete z velikim navdušenjem.

Koncem banketa so bili prečitani došli brzjavni pozdravi.

Zvečer je bil na vrtu „Narodnega doma“ komerz, kateremu je predsedoval g. dr. Kušar. Udeležilo se ga je ogromno mnogo občestva, tako da je bil vrt natlačeno poln. Izrečenih je bilo mnogo krepkih besed in marsikatera lepa napitnica. Na komerz pa je prišlo tudi nekaj krščansko-socialnih d'lavcev, katerih govornik, g. Gostinčar je provociral kontroverzo, ki se je končala s tem, da so krščanski socialisti morali vrt zapustiti.

Včeraj dopoldne so bili visokošolci gostje g. župana Hribarja, pri kateri priliki je bil s primerim ogovorom gospe dr. Tavčarjeve vročen visokošolcem srebrn venec, dar ljubljanskih narodnih dam. Gg. visokošolcem so postregle rodoljubne ljubljanske gospičice in gospe.

Opoldne so se visokošolci, katerim se je pridružilo jako mnogo ljubljanskih rodbin, odpeljali v Kranj, kjer so bili sijajno sprejeti. Vse kranjsko prebivalstvo je hitelo, da izkaže visokošolcem svoje simpatije. Na kolodvoru so sprejela izletnike vsa kranjska društva, na čelu jim „Sokol“. V njih imenu pozdravil je visokošolce g. Ciril Pirce, odzdravil je g. Reissner. Izletniki, s „Sokolom“ na čelu, so potem odkorakali v mesto. Topiči so pokali, dame so dijake obsipale s šopki, mnogoštevilno prebivalstvo pa jih je živahno aklamiralo. V čitalnici je dijake pozdravil župan g. ces. svetnik Šavnik s presrečnimi besedami. Zahvalil se je zopet gosp. Reissner. Po obedu so dijaki z narodnimi društvi odkorakali na pokopališče. Pri Prešernovem spomeniku je lepo govoril g. M. Pirnat. Dijaki so položili venec na Prešernov in na Jenkov spomenik, potem pa so se zbrali okoli groba odličnega člana dijaških društev, prerano umlega tehnika Omerse, kjer je govoril tehnik g. Šega. Izlet na Šmarjetno goro je moral radi dežja izostati. Pri Mayrju in tudi v drugih gostilnah se je razvila popoldne živahna zabava, v čitalniški dvorani pa se je prav pridno plesalo, dokler ni bila ura ločitve.

Jubilejska slavnost v Celji.

(Dalje.)

V soboto zvečer smo pozdravljali prve goste, ki so s svojo prisotnostjo hoteli počastiti slavnost. Moški zbor celjskega pevskega društva je po hitel pred vilo „Livado“, kjer je poštvovalni kumici zastave, gospej dr. Dečkovi priredil zastave-

Ali, dragi amice! Prav to hočejo meščanke tudi doseči in sedaj jim je ta prilika dana prav s kolesarjenjem! Marsikateri dami res kolesarjenje ne de dobro in take ga tudi kmalu opuste; večina njih pa se iznebi prav s kolesarjenjem marsikatero bolezní, tako n. pr. glavobola, slabega prebavljanja, malokrvnosti itd.

Najmanj pa ugaja g. „Antikolesarjeviču“ — noša biciklistinj. Seveda nimajo tukajšnje kolesarice primerenih oblek še za kolesarjenje, t. j. takih, da bi ne mogel nihče napraviti posebne opazke; takih se pa tudi tako kmalu ne bo vpeljalo, marveč se mora ljudstvo šele počasi na sedanje navaditi. Sedanja ženska noša — če ni pretirano slabo napravljena — pa vendar nima nič neestetičnega na sebi.

Kaj pa je to, če se vidi damam na kolesu tu pa tam del lepe nočice in pa različnobarvane pod veze? Mari se ne pripeti kaj takega tudi na plesih, na drsališču, na igrišču i. dr.? Kdo se pa izpodtika nad kmeticami, ki nosijo svoja krila vedno do kolen ter hodijo brez nogovic!? Če si pa, dragi „Antikolesarjevič“, videl kdaj žanjice, potem moraš o „nedecentnosti“ biciklistinj kar umolkiniti...

Primeri glede jahanja in kolesarjenja je takisto

precej kolosalna. G. „Antikolesarjevič“ pravi, da bi dama, če ji ne ugaja sedenje na konju kakor moškemu, tudi na kolesu ne smela sedeti kakor moški.

Ali dragec! Primerjaj vendar hrbet živega konja s hrbtom železnega konja! Kolik razloček glede širine in glede komodnosti!

Zakaj se dame ne poprimejo jahanja s tolikim veseljem, kakor kolesarjenja, bi jaz mislil, da tega športa ne gojijo zato, ker se jim ne prileže. One dobro vedo, kdaj so graciozne in kdaj ne, a tega ne potrebujejo, da jim šele kdo pove. Na konju pa je dama po mojem okusu prav grda. Že tista čudna noša (ozko krilo, dolgo kakor vreča, cilindri na glavi, manšete), že to ji da nelepno sliko, potem pa ji vedno jednostransko sedenje tudi ne more posebno ugajati. Dalje se dami pripeti z jahanjem lahko večja nesreča, in kar je najglavnejše, ta šport veliko stane, a malo izda in jahanje samo na sebi je jako težavno. S konjem more napraviti dama le nekaj kilometrov, dočim napravi trenirana kolesarica brez napenjanja 50—100 km na dan.

Tudi meni g. „Antikolesarjevič“, da ni lep prizor, če dama sredi ceste pade, zlasti če se pri

tem še kaj raztrga ali morda celo svojo obleko v velik nered spravi.

Glede tega bodi g. „Antikolesarjeviču“ povedano, da prvič biciklistinje prav redkokdaj padejo, ker vozijo bolj oprezno in imajo tudi drugače napravljeno kolo, tako da lahko koj na tla stopijo, in drugič, če ravno padejo, ne razgali se pri tem „večji del nog“, kakor meni g. „Antikolesarjevič“. Če si pa slučajno kaj raztrga, se umakne hitro v prvo hišo in si tam zašije — če zna. Previdnejše biciklistinje nosijo potrebne reči vedno saboj.

Kakor vidite, dragi g. „Antikolesarjevič“, sta si najina nazora glede kolesarjenja dam popolnoma nasprotna. Predno se pa poslovim, povem naj, da je sicer mnogo gospodov (pa tudi dam!) — ki se strinjajo z Vašimi nazori, a ti so večinoma taki, kakoršnega si predstavljam Vas. Pozdravljam Vas toraj, čeravno ste mi neznani — in kot dobroželjen človek Vam tudi svetujem, da ostanete v svoji anonimnosti, ker drugače Vam razžaljene kolesarice oči izključujejo ali Vas o priliki povozijo. — Želim pa zlasti, da se tudi sam kmalu lotite kolesarjenja, ker šele potem boste mogli soditi, kolike dobrota je kolo.

ničko. Celjski mob pa je mej tem časom že bil na delu. Pred kolodvorom zbran, je pričakoval vlaka, ki prihajata ob 9. uri zvečer, in došle potnike pozdravljaj z divjim tulenjem in zvižganjem. Mi takrat kakih gostov niti pričakovali nismo. Ko je videla druhal, da se je zmotila pri svojem računu, drvila je v svoji besnosti pred „Narodni dom“. Policija ni storila ničesar. Šele orožniki so z bajoneti napravili red in mir.

Lepo jutro je napočilo v nedeljo slavnostnemu dnevu. Po mestnih ulicah se je pomikala celjska množica slovenskega naroda. Okoličani in okoličanke so trumoma prihajali na skupno zbirališče, v „Narodni dom“, kjer je zagrebška veteranska godba svirala vesele komade. Posebno so svojo zavednost pokazali slovenski mladeniči iz okolice. Na s trobojnicami okinčanih vozov so se vozili zdaj s severa, zdaj z juga, zdaj Vojničani, zdaj zopet Laščani. Vsi so imeli na prsih pripete pentlje v slovenskih in cesarskih barvah, čez prsi pa široke trakove v narodnih bojah. Zbralo se je nad blizo 400 fantov. Širno dvorišče v „Narodnem domu“, prelepi slavnosti primerno okrašeno, je bilo dubkom polno ljudstva, ki je čakalo odhoda. Zastave smo deli na voze ter jih peljali pred mesto.

Zdanci začujemo vojaška povelja ter korakanje moštva. Čisto brez potrebe in le v razburjenje ljudstva je prišlo vojaštvo ter zaprlo vse ulice, ki vodijo do „Narodnega doma“.

Ob 10. uri in pol začne množica vreti iz „Narodnega doma“. Prvi so šli mladeniči iz Savinjske doline. Za temi godba — seve molčeca —, naše dame z belo oblečenimi deklicami, „celjski Sokol“, pevska družba, delavsko podporno društvo, in zaključilo je velikanski spreved kakih dvesto mladeničev iz okolice. Korakali — toda pardon, karakati nismo smeli — hodili smo v označenih skupinah po stranskih ulicah, spremljani od orožnikov do mostu čez Voglajno. In to je bil slavnostni spreved leta 1898 v slovenskem mestu Celju v proslavo carjevega jubileja!

Pred mostom nas je pričakovala nedogledna množica ljudstva, na čelu ji Teharčani s svojo starodavno zastavo. Urnebesni živio klici so kipeli iz navdušenih grl, nad Celjem pa so pokali topiči, — da se je staro nemškutarsko zidovje treslo v dnu svojega temelja! Godba zaigra, zastave ponosno zavihrajo in veselim korakom v istem redu, kakor smo hodili po mestu, hitimo proti cerkvi sv. Jožefa.

Mašo je daroval naš priljubljeni gospod opat sam. Pri maši je pel oddelek našega pevskega zbora Nedvedovo vedno lepo drugo mašo.

Po maši se zbere vse ljudstvo krog kapelice pred cerkvijo, kjer se je vršilo blagoslovljenje mlade zastave.

Prečastiti gospod opat Ogradi je s krasnim ogovorom otvoril svečanost. Končno je zabil prvi žrebelj v zastavo z geslom: Hvalite Gospoda vsi narodi! Po blagoslovu ogovori gosp. dr. Karlovšek, kakor predsednik pevskega društvu preblagorodno gospo kumico dr. Dečkovo, zahvaljujoč se ji za njeno požrtvovalnost, gospica Zora Vrečkova pa ji s primernim ogovorom izroči krasen šopek v znak priznanja in hvaležnosti. V svojem odgovoru omenja gospa kumica, da hoče še v naprej delovati v prid in prosih pevskega društva. Kakor prva pripne kumica na drog krasen trak v barvah zastave, vezan po načinu slovenske ornamentike. Na to so zastopniki raznih priglašanih društev zabili svoje žrebce. Pevsko društvo Škroup iz Prage je zabilo žrebelj s svojim geslom: „Bud spěvu zdar, jenž budí svatý, český žár!“, hrvaško pevsko društvo „Kolo“ v Zagrebu pa z geslom: „Tko pjeva — zlo nemisli“. Zastopnik „Glasbene Matice“ v Ljubljani je zaklical: „Pesem naj kliče Slovence na dan“. Burno odobravanje je sledilo besedam predsednika celjske čitalnice g. dr. Serneca, kateri je dejal, da bi skoro nad mestom Celjem in po vsem slovenskem Štirskem vihrala slovenska zastava. Sledili so potem zastopniki društev: Vranske vile, bralnega društva v St. Pavlu v Savinjski dolini, delavskega podpornega društva v Celju, slovenskega pevskega društva v Ptuj, slovenskega političnega društva „Edinost“ v Vojniku, slovenskega političnega društva v Teharjih, celjskega Sokola, akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu in dolenskega pevskega društva v Novem mestu. Imenom celjske posojilnice je zabil žrebelj g. notar Baš, za celjsko okolico gospod župan Glinšek in deželni poslanec g. dr. Dečko.

V istem redu se je spreved pomikal v mesto nazaj. Tedaj pa je tudi prekipela naša navdušenost in burnimi živio-klici smo pozdravljali naše mesto in naš dom. „Pri levu“ nas je vzprejelo zvižganje in tulenje; posebno pa so se nemške dame (!) izkazale s kazanjem svojih ne ravno kratkih jezikov in pljuvanjem. Naši kmetijski fantje so imeli priliko spoznavati toli hvalisano nemško kulturo!

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. avgusta.

— (Osebnosti.) Župan Hribar nastopil je včeraj konec svojega dopusta, s katerega se vrne dne 31. t. m. — Cesar je potrdil izvolitev gosp. ces. svetnika Ivana Murnika predsednikom c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— („Glasbena Matica“) je imela predvčerajšnjim svoj izredni občni zbor, na katerem je bil izvoljen častnim članom bivši mnogoletni in za društvo velezaslužni predsednik, g. Fr. Ravnihar. Občni zbor je dalje sklenil, najeti posojila 4500 gl. in premeniti nekatere določbe društvenih pravil.

— (Zaveza kranjskih gasilnih društev) je imela včeraj svoj letni občni zbor. Zaradi nedostajanja prostora smo morali poročilo odložiti za jutri.

— (Tatvina v deželnem muzeju) „Ost-deutsche Rundschau“ poroča, da je bilo v ljubljanskem deželnem muzeju ukradenih nekaj starih rimskih novcev. Nam ni o tem ničesar znano.

— (Jubilejska konjska dirka v Šentjanžu) bo v nedeljo dne 4. septembra. Kmetijsko ministerstvo je dalo letos veliko večja darila, kakor druga leta, to pa zategadelj, ker se priredi dirka kot jubilejska dirka. Vsega skupaj bo letos na razpolago 12 daril v skupnem znesku 1000 kron.

— (Nesreče) Minoli teden je na Kleku nad Jesenicami padel v neko brezno 16 letni Ivan Lončar in se je ubil. — V papirnici v Gorici nah je delavec Valentin Košenini stroj prepral trebuh, da je mož uro pozneje umrl. — V Vrbi pri Radovljici je ponesrečil 56letni hlapec Iv. Vovk. Padel je s visel, kjer je spal, na dvorišče, kjer so ga našli mrtvega.

— (Katoliško politično gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi dne 28. t. m. pri Müllerju v Železni Kapli shod, na katerem bo poročal drž. poslanec Einspieler.

— (Nezgod.) Neki sprevednik je včeraj na progi Pontabelj Dunaj mej vožajo padel z vlaka in se je ubil.

— (V Opatiji) se je začela 15. t. m. sezona, kar se precej pozna. V začetku septembra postane še-le prav življenje tukaj, in tedaj se začno vračati s pticami selivkami s severnih krajev stalni gostje s severnih, alpskih in čeških letovišč; mnogo jih pojde seveda naprej, v počasi vedno stalno se razvijajoče južne klimatične postaje, kot je Mali Lošinj in pa Dubrovnik - Kotor, vendar Opatija, Ika, Loo-rana, te obdrže maso za sebe; in v teh vedno zelenih gajih res ne more biti napačno, tudi če bi ne bilo nikake godbe, nikakega gledališča; da snega in burje ne bo, to upajmo. Dr. B.

— (Brzjavni in telefonski promet meseca julija 1898.) Na c. kr. brzjavni postajah tržškega poštnege ravateljstva bilo je meseca julija 1898, in sicer na Primorskem oddanih 41.214, došlih 49.089, tranzitujočih 128.829, skupaj 219.132 brzjavk, od teh jih odpada na Trst sam oddanih 27.228, došlih 32.771, tranzitujočih 115.511, skupaj 175.510 brzjavk; na Kranjskem oddanih 8500, došlih 10.208, tranzitujočih 17.507 brzjavk, skupaj 36.215 brzjavk. Telefonski promet. a) V interurbanem telefonskem prometu bilo je v isti dobi v Trstu 1405, v Opatiji 253, v Pulju 131 in v Ljubljani 179 pogovorov. b) V lokalnem prometu govorilo se je v Trstu 220.000krat, v Pulju 5481krat, v Gorci 4154krat, v Opatiji 1116krat in v Ljubljani 8544krat.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Gori mesto voditelja-učitelja z dohodki IV. plač. razreda, s porabo vrta in pašno pravico za jedno kravo. Prošnje do dne 31. avgusta okr. šol. svetu v Kočevju. — Na jednorazrednici v Preloki mesto učitelja-voditelja z dohodki III. plač. razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 10. septembra okr. šol. svetu v Črnomlju. — Na jednorazrednici v Branskem Kalu pri Ivanovem dolu mesto učitelja-voditelja z dohodki IV. plač. razreda, funkc. priklado 30 gl. in prostim stanovanjem, eventuelno 80 gl. stanarine. Prošnje do dne 10. septembra okr. šolsk. svetu v Krškem.

* (Številka 13.) V Oseku je dobil neki fижakar št. 13, katera ni bila že 2 leti podeljena nikomur. Kmalu potem je prišel fижakar na policijo s prošnjo, naj mu dajo drugo številko, ker se ljudje nočejo voziti v kočiji s številko 13. V potrdilo tega je navedel več slučajev. Policija je podelila siromaku seveda drugo številko.

* (Kolesarska bolezen) Zdravniki — bržčas taki, ki imajo dosti časa, a malo pacientov — so iznašli novo bolezen, katero nazivljajo „Locomotor hysteria“. Znak te bolezni je nekaka razburjenost, ki se stopnjuje uprav do besnosti. Človek, ki ima tako bolezen, izgubi vsako oblast nad seboj ter drvi kakor blazen s svojim kolesom. Bolezen je baje nalezljiva, tako da je možno, da se zgodi, da začne nakrat cela biciklistična družba dirjati po cesti čez drn in trn ter se ne ustavi prej, dokler ne leži zadnji na tleh. Potem pa imajo zdravniki dovolj pacientov!

* (Telefon v Abesiniji.) Letošnjo spomlad vrnil se je princ Henrik Orleanski v družbi Rusa Leontjeva v Afriko. Kaj je doživel v tem času v deželah Menelikovih, opisuje njegov stalni, jedini interviewer v včerajšnjem „Figaro“. Najbolj zanimivo je, da je našel o svojem prihodu v Abesinijo zvezano Menelikovo stolno mesto Adis-Ababa z glavnim Abisinskim pristanom. Proga znaša do 400 km, in „bon jour prince“ so bile prve besede, ki jih je slišal Orleanski od kralja Menelika o svojem povratku v Afriko — po telefonu. Princ Orleans se je vrnil

v Pariz, vendar se poda kmalu, v nekaj tednih, nazaj k Meneliku; istotako Leontjev. Po njegovih opisih sodeč, bi človek utegnil soditi, da ta čudna afrikanška oaza kulture ne more biti brez vse interesantnosti in pa — pikantnosti. Kar pa trdijo hudomušni pariški bulevardni časopisi — lahkoživčki, namreč, da sprejme princ Henrik Orleanski abisinsko državljanstvo — no, o tem se ne čita sicer nikjer.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 22. avgusta. V tukajšnjih političnih krogih je vzbudilo veliko zanimanje poročilo lista „Budapesti Hirlap“, da hoče cesar tekom prihodnjih dni poklicati k sebi voditelje parlamentarnih strank, da jih pridobi za obnovitev nagodbe z Ogersko parlamentarnim potom. Potrjena ta vest še ni.

Dunaj 22. avgusta. Cesar Viljem in cesarica Avgusta sta bila včeraj v zdravilišču Nauheim, kjer sta obiskala avstrijsko cesarico.

Praga 22. avgusta. Posl. Slama je včeraj na shodu svojih volilcev rekel, da uprizore Čehi, ako se preklicajo jezikovne naredbe, tako opozicijo, kakor je svet še ni videl. Znamenje za boj bo odstop Kaizlov. Ako bi se pa zgodilo, da bi Kaizl vzlil preklicu jezikovnih naredb ne odstopil, bi Čehi brez ozira na njegovo osebo začeli boj.

Budimpešta 22. avgusta. Razni listi javljajo, da se snide avstrijski drž. zbor dne 10. septembra, in da bodo konference v Budimpešti, ki se začno 24. t. m., imele uspeh, ker se je avstrijska vlada odločila za koncesije. Isti listi javljajo tudi, da hoče Thun na vsak način demisijonirati, čim dožene pogajanja z Ogersko in skliče drž. zbor.

Budimpešta 22. avgusta. Socijalni demokratje so hoteli včeraj prirediti ljudski shod. Ker jim je policija to v zadnjem trenutku zabranila, so se primerili veliki izgredu.

Braševo 22. avgusta. Spomenik madjarskemu protestantu Honterusu je bil včeraj slovesno razkrit. Vlada se je bala, da bodo Rumuni proti tej madjarski slavnosti demonstrovali, a to se ni obistnilo.

Rim 22. avgusta. Povodom patronatske slavnosti je papež včeraj sprejel v slavnostni avdijenci 13 kardinalov, mnogo drugih dostojanstvenikov in deputacij. Papež je z vsakim govoril, bil je dobre volje in v deti dosti trden.

Frankobrod 22. avgusta. Iz Carigrada se poroča „Frankfurter Ztg.“, da so se se vršila mej sultanom in perzijskim šahom že dlje časa neka skrivna pogajanja, katerih posledica je, da pride šah v kratkem v Carigrad.

Madrid 22. avgusta. Oficijozni listi tajé, da bi se bile v raznih krajih pojavile karlistiške in republičanske bande.

Novi York 22. avgusta. Admiral Sampson je s svojim brodovjem prišel sem. Sprejem je bil presijajen. Mestni zastop je imenoval Sampsona častnim meščanom noviyorškim.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

Neprimerno majhen del, ki nam pripada pri preskrbljevanji onih inozemskih prometnih dežel, ki nam niso ravno sosede, dokazuje, da smo na inozemskih trgih, kjer se blago znatno razpečava, še vedno nepoznani, med tem ko naši konkurentje tam že dolgo svoje blago razpečavajo.

Omejitev trgovskega obzora škoduje že kupčijskemu delovanju doma, ovira pa pred vsem razvijanje intenzivnega dela v inozemstvu. Avstrijski trgovec, avstrijski trgovski potovalec, ki hoče na tujih trgih promet domačih izdelkov pospeševati in trgovinske zveze sklepati, se danes redko dobi, in če je vendar kje, se neprestano pritožuje, da ni pri njegovih sorojakih načel prave razumnosti za gojitev takih kupcij.

Vsled takih razmer se pri nas bolj ko drugje čuti potreba, da se širši trgovinski krogi po načrtu za izvoz vzgojé in da se pomanjkanje začetne kupčijske organizacije ustavi z uredbo naše trgovinske izobrazbe v posebni smeri, kjer se praznota praktično občuti, ker upliva ta na vse naše sodelovanje pri svetovnem prometu. Vzlic vsem napredkom zadnjih let se izobrazujejo celo v najvišji učni stopnji višje trgovinske šole danes v obče le trgovski uradniki, med tem ko je podjetnik, ki mora imeti prost in širok obzor in biti zmožen za samostojno in razumno vodstvo svetovne kupčije, izročena nadaljnji izobrazbi zunaj šole, ki — kakor razmere obstoje — v službi avstrijskih koristij navadno ne nastopi.

Potreba, da se zviša izobrazba trgovskega stanu z ozirom na takošne namene, se je uvidela od najznamenitejših kupčijskih narodov, kjer ni treba, da bi bila prilika za izobrazbo šela kot nekaka gospodarska izpodbuda. — Francosko, Angleško in Združene države ameriške imajo že visokim šolam jednako urejena strokovna učilišča in v Nemčiji so v preteklem letu začeli take naprave v najvažnejših trgoviških ustanovljati.

Pri nas so idejo intenzivnejše strokovne izobrazbe trgovskega naraščaja že večkrat obudile različne gospodarske korporacije in tudi trgovinski krogi; podoba in življenje je pa dobila ta ideja šele s posredovanjem avstr. trgovskega muzeja združenega s prostovoljno sestavljenim odborom trgovcev in industrijev; predsedstvo muzeja mi je predložilo načrt organizacijskih pravil za takošno strokovno učilišče. (Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
20.	9. zvečer	739.1	22.2	brezveter.	jasno	
21.	7. zjutraj	739.6	17.7	sl. vzhod	megla	0.0
	2. popol.	738.5	29.1	sr. jvzh.	jasno	
22.	9. zvečer	740.4	18.6	sl. sever	del. jasno	
	7. zjutraj	741.4	15.2	brezveter.	megla	0.5
	2. popol.	740.5	27.0	sr. jvzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 22.3° in 21.8°, na 3.9° in 3.5° nad normalom. — V nedeljo proti večeru v okolici od severozahoda do jugovzhoda močna nevihta.

Roza Till roj. Fischer naznanja tužnim srcem v svojem in v imenu vseh sorodnikov, da je preminul nje iskreno ljubljani soprog, gospod

Karol Till

trgovec

(1280)

katerega je volja Vsemogočnega včeraj zvečer ob 1.8 uri po opetovano vzprejetih sv. zakramentih za umirajočega v 53. letu od dolgega mukepolnega trpljenja poklical k sebi v boljše življenje.

Pogreb bo v ponedeljek dne 22. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti šte. 13 na Kongresnem trgu.

Sv. maša zadušnica se bode brala v torek, dne 23. avgusta ob 9. uri v frančiškanski cerkvi.

V Ljubljani, dne 21. avgusta 1898.

Mesto vsake posebne objave.

Čestlivoč Ljubljano, štejem si v prijetno in častno nalogo, da se poslovim tem potom od vseh prijateljev in znancev, od katerih se mi vsled pomankanja časa ni bilo mogoče posloviti ustmeno.

Zlasti pa pozdravljam najsrčneje vse brate „Sokole“ in „planince“.

Na mnogaja leta!

(1279)

Bogumil Kajzelj.

Stanovanje

s 3 sobami, kabinetom in vsemi pritliklinami, se odda na Starem trgu št. 6 s 1. novembrom t. l. — Več se poizve v prodajalnici gospoda J. S. Benedikt-a. (1278-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Praga čez Trbiž** Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Leuc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Praga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v Ljubljano j. k. Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipska, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044-39)

Zahvala.

Kot kolesarja pripetila se mi je nezgoda, pri kateri sem bil telesno znatno poškodovan.

Za to poškodbo sem bil od „Prve avstrijske občne zavarovalnice za nezgode na Dunaji“ (zastopane po tvrdki J. C. Mayer), pri kateri sem zavarovan, prav kulantno odškodovan, ter si štejem vsled tega v dolžnost, izreči navedenemu zavodu in njega tukajšnjemu zastopu javno zahvalo

Šiška, dne 19. avgusta 1898.

J. C. Juvančič

(1276)

posestnik in vinotrtec.

Praktikant

se sprejme v tukajšen denaren zavod.

Oglasila, pisana slovensko in nemško, na upravnishvo „Slovenskega Naroda“. (1281)

Službe išče

32 let star, neoženjen, zanesljiv pismonoša, zmazhen slovenskega in nemškega jezika. Služboval je že več let pri poštnih uradih. Dobra spričevala ima na razpolago. — Ponudbe prosi pod naslovom: „Pismonoša na Rakeku“. (1277-1)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel **v Trstu** (637-17)

trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljstvih po 5 kg po pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom s razprodavanjem domačih pridelkov, s prijemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplata in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom ra debelo.

Sprejemem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — tvrdk in polagam za to kavicjo.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam

z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulic S. Francesco št. 6.

Prva goriška tovarna priprav za izdelovanje plina

„Acetilen“

je pod imenom

G. D. Conforto

postavila svoj stroj v gostilni pri „Katrineku“ v Lescah in v restavraciji Klinarjevi v Radovljici.

Luč je jako živa ter sveti bolje, nego vsak drug plin. Stroj je zelo pripraven, tako da zamore vsakdo izvršiti vse delo v 15 minutah.

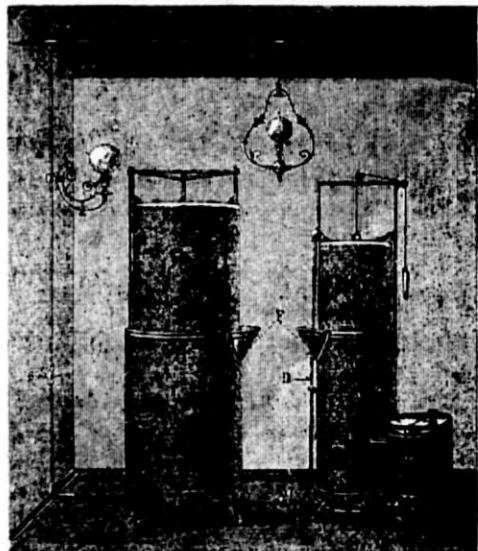
Stroj G. D. Conforto iz Gorice je jedini, kateri je pohvale in priporočila vreden, ter stoji vsakemu na ogled v dobro znanih gostilnah: (1239-2)

Oton Homann s. r.

gostilničar pri „Katrineku“ v Lescah.

Vinko Hudovernig s. r.

restavratér pri Klinarji v Radovljici.

Med. univ. dr. (1271-1)

IVAN GEIGER

okrožni zdravnik v Krškem

uljudno naznanja, da ordinuje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike popoldne, od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—4. ure popoldne.

Št. 27.898.

Stanovanje v najem!

V novozgrajenem poslopu meščanske bolnice, Špitalske ulice v Ljubljani, je jedno, v II. nadstropju ležeče, iz 5 sob in postranskimi prostori obstoječe stanovanje od 1. novembra letos oddati.

Pojasnila o tem daje podpisani magistrat o uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 16. avgusta 1898.

Se li hočete preveriti o tem, ali je vaša zemlja potrebna fosforove kisline?

Zahtevajte po dopisnici **brezplačno** navodilo za to in **frankirano dopošljatev 5 kg** naših gnojnih vzorcev. (42-25)

Na vsa dotična vprašanja odgovarja rade volje vodja našega agrikulturno-kemičnega oddelka.

Pisarna za prodajo fosfatnih mok čeških Tomasovih fužin v Pragi

Vačlavski trg št. 55.